Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Iordachi Natalia)
Dosarul nr. 2ai-116/26
2-24102823-02-2ai-22052026

D E C I Z I E

16 iulie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel înaintată de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 februarie 2026, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de lichidatorul S.R.L. „Asterion – Com", în procedura simplificată a falimentului, Muntean Oleg, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a S.R.L. „Asterion-Com" în persoana administratorului statutar Sîrbu Cătălina,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 12 septembrie 2024, creditorul Serviciul Fiscal de Stat, a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Asterion-Com".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 septembrie 2024, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „Asterion-Com".

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 decembrie 2024, s-a admis cererea introductivă s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. „Asterion-Com" și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea S.R.L. „Asterion-Com", în calitate de lichidator a fost desemnat Muntean Oleg, deținătorul autorizației nr. 30 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 28 mai 2025, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg a depus cerere de chemare în judecată față de Sîrbu Cătălina privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Asterion-Com".

În motivarea cererii a invocat că conform tabelului definitiv al creanțelor S.R.L. „Asterion-Com”, la moment suma creanțelor validate constituie 172 629,16 lei.

Partea reclamantă a indică că în urma notificărilor autorităților deținătoare de registre, nu s-au depistat înregistrate bunuri după debitor, fapt confirmat și prin răspunsurile autorităților fiscale, actul de control și raportul lichidatorului.

Astfel, în masa debitoare a S.R.L. „Asterion-Com” lipsesc careva bunuri, respectiv, creanțele creditorilor validați nu pot fi acoperite decât prin atragerea la răspundere subsidiară.

Partea reclamantă a menționat că potrivit informației Agenției Servicii Publice, în calitate de administrator statutar al debitorului S.R.L. „Asterion-Com” figurează Sîrbu Cătălina.

Totodată, lichidatorul a indicat că în cazul S.R.L. „Asterion-Com” actul de control fiscal și raportul lichidatorului confirmă lipsa evidenței contabile și lipsa cererii de insolvabilitate în termenul legal.

Astfel, partea reclamantă a susținut că administratorul Sîrbu Cătălina este pasibil tragerii la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității și urmează a i se impune suma ce constituie creanțe nestinse ale creditorilor împotriva patrimoniului debitorului în cadrul procesului de insolvabilitate.

În final, partea reclamantă a solicitat admiterea cererii de atragere la răspundere subsidiară a administratorului statutar al S.R.L. „Asterion-Com”, Sîrbu Cătălina și încasarea de la aceasta, în contul masei debitoare a S.R.L. „Asterion-Com”, a sumei de 172 629,16 lei.

În materie de drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 247-248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 februarie 2026, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de lichidatorul S.R.L. „Asterion – Com”, în procedura simplificată a falimentului, Muntean Oleg, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a S.R.L. „Asterion-Com” în persoana administratorului statutar Sîrbu Cătălina.

S-a încasat din contul S.R.L. „Asterion-Com”, în procedura falimentului simplificat în beneficiul statutului taxa de stat în mărime de 5 728 (cinci mii șapte sute douăzeci și opt) lei.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 20 februarie 2026, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central 18 februarie 2026, solicitând casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral, în sensul declarat.

La 8 iunie 2026, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg, a prezentat instanței de apel motivarea apelului, prin care a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în susținerea acțiunii înaintate.

Suplimentar, apelantul lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg a susținut că hotărârea primei instanțe este nelegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, precum și în prezența temeiurilor de casare prevăzute de art. 386 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, partea apelantă a susținut că circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, că circumstanțele considerate dovedite de către prima instanță nu sunt confirmate prin probe veridice și suficiente, că concluziile expuse în hotărârea atacată sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Partea apelantă a explicat că, deși instanța de insolvabilitate a examinat cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, aceasta nu a ținut cont de rigorile instituite de legiuitor și a dat o apreciere superficială argumentelor expuse de lichidator în raport cu situația de fapt reținută în cauză, fapt ce determină necesitatea casării hotărârii atacate.

Totodată, partea apelantă a reiterat că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 decembrie 2024 a fost admisă cererea introductivă privind declararea insolvabilității S.R.L. „Asterion-Com” și a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului. În urma acumulării informațiilor la dosar, lichidatorul a stabilit că societatea debitoare nu dispune de bunuri sau mijloace financiare necesare pentru acoperirea creanțelor validate și a cheltuielilor de judecată. De asemenea, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, s-a constatat că Sîrbu Cătălina a deținut calitatea de administrator al S.R.L. „Asterion-Com”.

În acest context, partea apelantă a menționat că valoarea prejudiciului pretins constituie suma de 172 629,16 lei, reprezentând valoarea totală a creanțelor validate de instanță și neachitate creditorilor.

Partea apelantă a invocat prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care reglementează posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere ale debitorului insolvabil ori a altor persoane cărora le este imputabilă apariția stării de insolvabilitate, pentru partea din datoriile debitorului rămase neachitate. În acest sens, a făcut trimitere la ipotezele prevăzute de norma legală, referitoare la folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului, majorarea fictivă a pasivelor ori deturnarea unei părți din activul debitorului, procurarea de fonduri la prețuri exagerate, ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea

la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei, continuarea activității debitorului în condiții care îl conduc în mod vădit la incapacitate de plată, favorizarea unor creditori în detrimentul altora, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate în condițiile art. 14 din lege, precum și comiterea altor acțiuni care au adus daune patrimoniului debitorului.

Partea apelantă a susținut că argumentele prezentate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară și temeiurile legale invocate nu au fost analizate și apreciate corespunzător de către instanța de fond, care a omis să le examineze prin prisma circumstanțelor concrete ale cauzei. În opinia acestuia, concluziile expuse în hotărârea atacată sunt contrare situației de fapt stabilite în cadrul procedurii de insolvabilitate, iar dispozițiile Legii insolvabilității referitoare la răspunderea subsidiară au fost interpretate și aplicate eronat.

În consecință, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 18 februarie 2026 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „Asterion-Com".

În materie de drept, partea apelantă și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 8 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, precum și ale art. 357, 358, 360, 372, 373, 385 lit. c) și art. 386–388 din Codul de procedură civilă.

Poziția intimaților pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 18 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, avocatul Leșanu Tudor în interesele părții intimate Sîrbu Cătălina a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, „*Hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanţă de apel care, în baza materialelor din dosar şi a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanţelor de fapt ale cauzei, a aplicării şi interpretării normelor de drept material, precum şi respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanţă*".

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii,* ***dacă legea nu prevede altfel***".

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de*

apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Chișinău, sediul Central, a fost pronunțat public la 18 februarie 2026, iar cererea de apel înaintată de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg a fost depusă la 20 februarie 2026. Astfel, Completul judiciar constată că cererea de apel a fost depusă în termenul legal.

Totodată, se constată că partea apelantă a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea cererii de apel declarată de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 9 iunie 2026, s-a dispus intentarea procedurii de apel și fixarea apelului spre examinare în fond.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că cererea de apel înaintată de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 februarie 2026, urmează a fi admisă, cu casarea parțială a hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*".

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, „*cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*".

În acord cu prevederile art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre*".

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, „*(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea*

primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces".

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale*, iar conform art. 130 din același cod, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*".

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*".

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță a examinat cauza prin prisma materialului probator administrat și a cadrului legal aplicabil, asigurând o analiză în ansamblu a circumstanțelor relevante ale speței, însă cu unele erori de aplicare a normelor privind taxa de stat, care urmează a fi corectate de instanța de apel.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 4 decembrie 2024, s-a admis cererea introductivă s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.R.L. „Asterion-Com” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea S.R.L. „Asterion-Com”, în calitate de lichidator a fost desemnat Muntean Oleg, deținătorul autorizației nr. 30 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției.

La 28 mai 2025, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului S.R.L. „Asterion-Com” în persoana administratorului statutar Sîrbu Cătălina, cu încasarea din contul acesteia a sumei în mărime de 172 629,16 lei.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*”.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că pârâtul Sîrbu Cătălina deținea funcția de administrator al S.R.L. „Asterion-Com”, la data intentării procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, în raport cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, se constată că Sîrbu Cătălina avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, derivat din calitatea sa de administrator al S.R.L. „Asterion-Com”.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, „*la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;* ***e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire;*** *f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;* ***h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;*** *i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului*”.

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive. Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (*i*) *calitatea persoanei* – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (*ii*) *conduita imputabilă* – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (*iii*) *legătura de cauzalitate* – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (*iv*) *efectul* – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Completul de judecată subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (*i*) calitatea persoanei vizate; (*ii*) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (*iii*) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și

suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În prezenta cauză, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg solicită atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcție de răspundere ale debitorului S.R.L. „Asterion-Com” Sîrbu Cătălina, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) a legii insolvabilității care prevede ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Analizând probatoriul prezentat, raportat la prevederile legale citate *supra*, Completul judiciar consideră că prima instanță a concluzionat corect și justificat asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară înaintate lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg, întrucât, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, se impune identificarea și stabilirea vinovăției acesteia, manifestată prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității prevăd expres temeiurile angajării acestei forme de răspundere, iar în prezenta cauză nu a fost identificată nicio situație care să se încadreze în ipotezele legale menționate, nefiind administrate probe concludente în acest sens.

Astfel, Completul judiciar reține că, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, invocat de apelant, referitor la ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire, precum și neprezentarea documentelor activității economice și a documentelor de evidență contabilă,

Completul judiciar menționează că organele de conducere sunt ținute să administreze cu prudență și loialitate patrimoniul societății. Ținerea unei contabilități contrar legii trebuie înțeleasă ca nerespectarea normelor contabile obligatorii, lipsa evidenței corecte a veniturilor și cheltuielilor, omisiunea de a reflecta tranzacții importante, iar contribuirea la dispariția documentelor contabile sau de constituire, ca distrugerea, ascunderea sau neprezentarea registrelor, facturilor, contractelor și a altor documente juridice și contabile esențiale.

Toate aceste împrejurări fac imposibilă determinarea exactă a activelor și pasivelor debitorului, ceea ce periclitează drepturile creditorilor și împiedică

lichidatorul să administreze în mod corect și eficient procedura de insolvabilitate. Acest temei de răspundere se probează, în principal, prin expertize contabile, rapoarte de control fiscal, rapoarte ale lichidatorului, precum și prin lipsa documentelor contabile, completate de înscrisuri bancare și declarații ale persoanelor implicate. Esențial este ca din ansamblul probelor administrate să rezulte că fapta organelor de conducere a împiedicat determinarea reală a situației patrimoniale a debitorului și că această conduită a contribuit în mod direct la prejudicierea creditorilor.

Conform art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității, „*debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile*".

De asemenea, instanța de apel reține că, potrivit art. 18 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, „*răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului sau administratorului entității, respectiv persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de forma juridică de organizare*".

Totodată, conform art. 18 alin. (3) lit. a), f) și h) din aceeași lege, „*persoanele indicate la alin. (2) sunt obligate să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității până la data lichidării acesteia; să asigure documentarea faptelor economice și reflectarea acestora în contabilitate; să asigure întocmirea, prezentarea și publicarea, după caz, a situațiilor financiare în conformitate cu prezenta lege, standardele de contabilitate și alte acte normative prevăzute la art. 8 alin. (1)*".

Iar, potrivit art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, *„administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății*".

La caz, potrivit art. 34 al Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, „*entitățile și persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere disciplinară, civilă, contravențională și/sau penală, conform legislației în vigoare*".

În acest context normativ, reieșind din prevederile legale sus-menționate, obligativitatea ținerii contabilității și raportării financiare în cadrul persoanelor

juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare îi revine administratorului societății comerciale.

Așadar, referitor la pretinsa răspundere subsidiară invocată în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că, pentru aplicarea acestui temei legal, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: persoana vizată, cu intenție sau cel puțin din neglijență gravă, să fi ținut contabilitatea contrar prevederilor legii (de exemplu, prin neînregistrarea veniturilor și cheltuielilor sau prin încălcarea normelor contabile); să fi contribuit la dispariția documentelor contabile ori de constituire, deși avea obligația legală de a le păstra și prezenta; această situație să fi condus la imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitorului ori la imposibilitatea valorificării patrimoniului, ceea ce are ca efect diminuarea masei active; să existe o legătură de cauzalitate directă între lipsa evidenței contabile și starea de insolvabilitate a debitorului.

În ceea ce privește argumentele apelantului referitoare la existența temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul judiciar reține că acestea nu pot fi reținute, întrucât simpla constatare a dificultăților economice ale debitorului sau lipsa recuperării creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate nu este suficientă pentru angajarea răspunderii subsidiare a administratorului statutar. Pentru aplicarea acestei forme de răspundere este necesar ca persoana vizată să fi săvârșit o faptă concretă prevăzută de norma legală, faptă care să fi determinat sau contribuit în mod direct la apariția stării de insolvabilitate ori la agravarea acesteia.

Or, din analiza materialelor cauzei rezultă că lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg, și-a întemeiat pretenția privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Sîrbu Cătălina, în principal, pe faptul că aceasta nu a transmis documentele contabile ale societății, precum și pe concluziile desprinse din actul de control fiscal și raportul lichidatorului cu privire la lipsa bunurilor și imposibilitatea identificării patrimoniului debitorului.

Totuși, Completul judiciar menționează că existența unei asemenea situații de fapt nu permite, prin ea însăși, concluzia că administratorul societății a ținut o contabilitate fictivă sau contrară prevederilor legii ori că a contribuit la dispariția documentelor contabile, în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Astfel, pentru a fi incident acest temei de răspundere, nu este suficientă constatarea faptului că, ulterior intentării procedurii de insolvabilitate, lichidatorul nu a intrat în posesia documentelor contabile ale debitorului. Or, obligația de predare a documentelor către lichidator intervine în cadrul procedurii de insolvabilitate și reprezintă o obligație distinctă de obligația legală privind organizarea și ținerea contabilității în perioada desfășurării activității economice a societății.

În acest sens, Completul judiciar reține că neprezentarea documentelor contabile lichidatorului poate genera consecințe juridice distincte, inclusiv eventuale forme de răspundere prevăzute de lege, însă aceasta nu conduce automat la concluzia că

administratorul a încălcat regulile de ținere a evidenței contabile sau că prin această omisiune a fost cauzată insolvabilitatea debitorului.

Or, între lipsa transmiterii unor acte contabile către lichidator după inițierea procedurii de insolvabilitate și pretinsa ținere a unei contabilități contrare prevederilor legii în perioada activității societății există o diferență juridică esențială, iar această legătură nu poate fi prezumată, ci urmează a fi demonstrată prin probe pertinente și concludente.

În cauza dedusă judecății, apelantul nu a prezentat probe suficiente care să confirme că, în perioada în care Sîrbu Cătălina a exercitat funcția de administrator al S.R.L. „Asterion-Com", evidența contabilă a societății ar fi fost organizată fictiv, incomplet sau contrar normelor legale. De asemenea, nu au fost prezentate probe care să ateste existența unor operațiuni economice nereflectate în contabilitate, a unor venituri sau cheltuieli ascunse, a unor active sustrase ori a unor documente contabile distruse sau ascunse cu scopul de a împiedica stabilirea situației patrimoniale reale a debitorului.

Mai mult, la materialele dosarului nu a fost anexată o decizie a Serviciului Fiscal de Stat prin care să fi fost constatată încălcarea regulilor de ținere a evidenței contabile de către S.R.L. „Asterion-Com" și aplicarea unor sancțiuni pentru asemenea încălcări. În lipsa unui asemenea act constatator sau a altor probe obiective care să confirme nerespectarea legislației contabile, nu poate fi reținută existența faptei ilicite prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, nu a fost demonstrată comiterea faptei ilicite imputate administratorului statutar, iar în lipsa stabilirii acesteia nu pot fi reținute nici celelalte elemente ale răspunderii juridice, și anume vinovăția persoanei vizate, prejudiciul cauzat prin fapta imputată și existența unei legături de cauzalitate între pretinsa încălcare și prejudiciul invocat.

Completul judiciar subliniază că sarcina probațiunii în cadrul unei cereri de atragere la răspundere subsidiară revine persoanei care formulează o asemenea pretenție, aceasta fiind obligată să demonstreze nu doar existența unei creanțe neachitate în cadrul procedurii de insolvabilitate, ci și faptul că neachitarea acesteia reprezintă consecința directă a unor acțiuni sau inacțiuni imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului.

În speță, lichidatorul a indicat că valoarea prejudiciului pretins constituie 172 629,16 lei, reprezentând suma creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate a S.R.L. „Asterion-Com". Totuși, existența acestei datorii nu demonstrează, prin ea însăși, că administratorul societății a contribuit la apariția insolvabilității prin încălcarea obligațiilor privind ținerea contabilității.

Or, starea de insolvabilitate poate avea multiple cauze economice sau comerciale, iar pentru angajarea răspunderii subsidiare este necesar să fie identificată cauza juridică imputabilă persoanei chemate să răspundă. În lipsa stabilirii unei conduite ilicite concrete a administratorului și a legăturii directe dintre această

conduită și imposibilitatea achitării creanțelor creditorilor, răspunderea subsidiară nu poate fi aplicată.

Totodată, Completul judiciar constată că lichidatorul nu a demonstrat în ce mod concret pretinsele acțiuni sau inacțiuni ale administratorului Sîrbu Cătălina au determinat apariția incapacității de plată a debitorului și nici perioada în care ar fi fost ținută o contabilitate contrară prevederilor legii. De asemenea, nu a fost probată existența unei legături de cauzalitate între pretinsa neprezentare a documentelor contabile și prejudiciul invocat, respectiv masa debitoare în cuantum de 172 629,16 lei, nefiind stabilit faptul că aceste pretinse încălcări au condus la diminuarea patrimoniului societății sau la imposibilitatea valorificării unor bunuri în beneficiul creditorilor.

În acest context, afirmațiile apelantului cu privire la existența unei contabilități contrare prevederilor legii au un caracter general și declarativ, nefiind susținute prin probe obiective care să permită instanței să stabilească existența unei conduite ilicite imputabile administratorului statutar.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la cadrul normativ aplicabil, Completul judiciar conchide că nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a administratorului S.R.L. „Asterion-Com", Sîrbu Cătălina, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, întrucât nu a fost demonstrată existența unei conduite ilicite constând în ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire, precum și nici legătura de cauzalitate dintre pretinsele încălcări și starea de insolvabilitate a debitorului.

În consecință, Completul judiciar apreciază că instanța de fond a ajuns la o concluzie corectă sub aspectul netemeiniciei cererii formulate în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, întrucât probele administrate în cauză nu confirmă existența faptei ilicite, a prejudiciului cauzat prin această faptă și a raportului de cauzalitate necesar pentru angajarea răspunderii subsidiare.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, respectiv nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din aceeași lege, Completul judiciar reține că, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, obligația de a depune cererea introductivă în termenul stabilit de lege revine persoanei care, în perioada relevantă, exercita atribuțiile de administrator al debitorului.

Prin urmare, eventuala omisiune de a depune cererea introductivă în termenul legal poate fi imputată administratorului societății comerciale, în măsura în care se demonstrează existența obligației legale, momentul survenirii stării de insolvabilitate, expirarea termenului prevăzut de lege și existența unor obligații patrimoniale apărute ulterior acestui termen, care să fie în legătură cauzală directă cu această inacțiune.

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, „*(1) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. (3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). (4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea*”.

Completul judiciar notează că inacțiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, constând în nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din aceeași lege, are un caracter distinct față de celelalte temeiuri de atragere la răspundere subsidiară prevăzute de legiuitor. Această formă de răspundere nu are ca obiect sancționarea faptului că administratorul nu a prevenit apariția insolvabilității, ci sancționează omisiunea acestuia de a sesiza instanța de insolvabilitate după ce incapacitatea de plată deja s-a produs și obligația legală de depunere a cererii introductive a devenit incidentă.

Astfel, starea de insolvabilitate reprezintă premisa existenței obligației prevăzute de art. 14 din Legea insolvabilității, iar nedepunerea cererii introductive în termen nu poate fi considerată cauza apariției insolvabilității, ci doar o eventuală cauză a acumulării unor obligații suplimentare după expirarea termenului legal.

Prin urmare, nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității poate atrage răspunderea subsidiară doar pentru obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen, iar nu pentru întreg cuantumul creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate, or, simpla existență a unor creanțe neachitate, în speță în cuantum de 172 629,16 lei, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii administratorului în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui temei legal, urma a fi stabilită data concretă a survenirii incapacității de plată a S.R.L. „Asterion-Com”, termenul limită în care administratorul era obligat să depună cererea introductivă, precum și obligațiile patrimoniale ale debitorului apărute după expirarea acestui termen. Totodată, urma să fie demonstrată legătura de cauzalitate dintre nedepunerea în termen a cererii introductive și prejudiciul pretins.

Pentru a stabili vinovăția și a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere ale debitorului, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor răspunderii juridice, și anume existența unui prejudiciu, existența unei fapte ilicite, existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, precum și săvârșirea faptei cu vinovăție.

În prezenta cauză, lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg a susținut că administratorul statutar Sîrbu Cătălina nu a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în termenul prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității, fapt care ar fi contribuit la acumularea datoriilor societății și la imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor validați în cuantum de 172 629,16 lei.

Totodată, apelantul a invocat faptul că societatea nu dispune de bunuri care ar permite acoperirea creanțelor validate, iar această circumstanță ar demonstra necesitatea atragerii administratorului la răspundere subsidiară.

Cu toate acestea, Completul judiciar reține că existența unei mase debitoare insuficiente și imposibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor nu demonstrează, prin sine însăși, momentul exact al apariției incapacității de plată și nici faptul că administratorul era obligat să depună cererea introductivă într-un anumit termen determinabil.

Or, materialele cauzei nu conțin probe certe care să permită stabilirea datei exacte la care S.R.L. „Asterion-Com” a ajuns în stare de insolvabilitate sau la care au survenit temeiurile prevăzute de art. 10 și art. 14 din Legea insolvabilității. Simpla împrejurare că la momentul intentării procedurii de insolvabilitate societatea avea creanțe neachitate în sumă de 172 629,16 lei nu este suficientă pentru a concluziona că incapacitatea de plată exista anterior și că administratorul a încălcat obligația prevăzută de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității.

Astfel, existența stării de insolvabilitate urmează a fi apreciată prin prisma situației patrimoniale generale a societății, inclusiv prin raportare la disponibilitățile financiare existente, bunurile deținute, posibilitatea realizării activelor, fluxurile financiare, obligațiile exigibile și capacitatea reală a debitorului de a-și onora obligațiile asumate.

La materialele cauzei nu au fost anexate probe suficiente care să permită stabilirea cu certitudine a momentului concret în care S.R.L. „Asterion-Com” a devenit incapabilă să-și execute obligațiile de plată și, respectiv, a momentului de la care administratorul Sîrbu Cătălina era obligată să depună cererea introductivă în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității.

În aceste condiții, instanța de apel nu poate fundamenta soluția pe presupuneri sau aprecieri generale privind existența unor datorii, ci doar pe circumstanțe de fapt demonstrate prin probe pertinente, admisibile și concludente, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Or, în lipsa stabilirii momentului apariției incapacității de plată, nu poate fi determinat dacă termenul legal de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive a fost încălcat și nici dacă obligațiile invocate de lichidator au apărut ulterior expirării acestui termen, condiție esențială pentru aplicarea art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

De asemenea, Completul judiciar constată că lichidatorul nu a demonstrat existența unei legături cauzale între pretinsa inacțiune a administratorului Sîrbu Cătălina și prejudiciul solicitat spre recuperare în cuantum de 172 629,16 lei. Or, răspunderea subsidiară întemeiată pe nedepunerea cererii introductive nu acoperă toate obligațiile debitorului, ci exclusiv acele obligații care au apărut după expirarea termenului legal și care sunt consecința directă a omisiunii administratorului.

În speță, o asemenea delimitare nu a fost efectuată, nefiind stabilite care creanțe ale creditorilor validați au apărut după expirarea termenului prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității și în ce măsură acestea au fost generate de pretinsa inacțiune a administratorului.

Așadar, în lipsa probelor privind momentul concret al apariției stării de insolvabilitate, obligațiile apărute ulterior expirării termenului legal, precum și existența raportului de cauzalitate dintre nedepunerea cererii introductive și prejudiciul pretins, Completul judiciar conchide că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității pentru atragerea la răspundere subsidiară a administratorului S.R.L. „Asterion-Com”, Sîrbu Cătălina.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că instanța de fond a apreciat în mod corect circumstanțele de fapt ale cauzei și a aplicat corespunzător normele legale incidente, constatând în mod întemeiat că, în speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii subsidiare a administratorului statutar al S.R.L. „Asterion-Com”, Sîrbu Cătălina, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Reținând cele expuse supra, Completul judiciar remarcă faptul că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice de natură delictuală, iar antrenarea acesteia presupune stabilirea cumulativă, pe baza unor probe pertinente și concludente, a elementelor esențiale: existența faptei ilicite, vinovăția autorului și legătura cauzală dintre fapta imputată și prejudiciul cauzat debitorului.

Prin urmare, instanța de apel conchide că, în speță, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care să demonstreze că apariția stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă pârâtului, or, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

În temeiul celor expuse și al materialului probator administrat în cauză, Completul de judecată reține că cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „Asterion-Com” nu este întemeiată, întrucât nu au fost demonstrate condițiile cumulative prevăzute de art. 248

din Legea insolvabilității, respectiv existența unor fapte ilicite concrete, săvârșite cu vinovăție, existența unui prejudiciu cert și determinat, precum și legătura cauzală directă dintre acțiunile imputate pârâtului și survenirea stării de insolvabilitate a debitorului.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar constată că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat corespunzător prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, respingând în mod întemeiat cererea de atragere la răspundere subsidiară, în lipsa probării condițiilor legale necesare.

În continuare, Completul judiciar reține că soluția instanței de fond privind încasarea din contul S.R.L. „Asterion-Com", în procedura simplificată a falimentului, în beneficiul statului, a taxei de stat în mărime de 5 728 lei, în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, este neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării eronate a normelor legale ce reglementează regimul taxei de stat.

Astfel, instanța de apel notează că, prin Legea nr. 73 din 28 martie 2024, în vigoare din 18 aprilie 2024, anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023 a fost completată cu pct. 1.1.14, potrivit căruia sunt scutiți de la plata taxei de stat „*reclamanții în acțiunile privind atragerea la răspundere subsidiară formulate în cadrul proceselor de insolvabilitate*".

Prin urmare, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată de către lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com", Muntean Oleg, cadrul normativ aplicabil instituia în mod expres scutirea de la plata taxei de stat pentru această categorie de acțiuni. Această reglementare specială derivă din natura juridică a procedurii de insolvabilitate și din faptul că acțiunile de atragere la răspundere subsidiară sunt promovate în scopul protejării masei debitoare și a intereselor creditorilor.

În aceste condiții, instanța de fond urma să țină cont de regimul juridic derogatoriu instituit de legiuitor și să constate că reclamantul beneficiază de scutire de la plata taxei de stat. Or, respingerea acțiunii nu poate constitui temei pentru înlăturarea unei scutiri prevăzute expres de lege și nici pentru instituirea obligației de achitare a taxei de stat în sarcina masei debitoare.

Astfel, Completul judiciar constată că aplicarea prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fără raportarea la norma specială prevăzută de pct. 1.1.14 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, a condus la adoptarea unei soluții eronate în partea obligării S.R.L. „Asterion-Com" la plata taxei de stat în cuantum de 5 728 lei.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că soluția instanței de fond privind încasarea din contul S.R.L. „Asterion-Com", în procedura simplificată a falimentului, a taxei de stat în mărime de 5 728 lei urmează a fi casată, cu excluderea obligației de plată a taxei de stat stabilite în sarcina masei debitoare.

În temeiul celor expuse și al materialului probator administrat în cauză, Completul de judecată reține că soluționarea prezentei pricini impune o apreciere în ansamblu a circumstanțelor de fapt și de drept, prin corelarea acestora cu normele

aplicabile din materia insolvabilității și a răspunderii subsidiare, precum și cu regulile generale ale sarcinii probațiunii. Or, deși prima instanță a examinat cauza în mod complex și a dat o apreciere în ansamblu probatoriului administrat, totuși se constată că soluția adoptată este, în parte, afectată de o aplicare eronată a normelor privind taxa de stat, aspect care necesită corectare în calea de atac a apelului, fără a influența însă concluzia de fond privind netemeinicia pretențiilor de atragere la răspundere subsidiară, întrucât nu au fost întrunite condițiile cumulative prevăzute de lege referitoare la existența faptei ilicite, vinovăției și legăturii cauzale dintre conduita imputată și starea de insolvabilitate a debitorului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat în partea ce ține de regimul taxei de stat, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg, a casa parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău. sediul Central din 18 februarie 2026, în partea ce ține de încasarea taxei de stat, iar în rest hotărârea se menține.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. c), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de lichidatorul S.R.L. „Asterion-Com”, Muntean Oleg.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 februarie 2026, în partea încasării din contul S.R.L. „Asterion-Com”, în procedura falimentului simplificat, în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 5 728 (cinci mii șapte sute douăzeci și opt) lei, cu exonerarea S.R.L. „Asterion-Com” de la plata acesteia.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 februarie 2026, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de lichidatorul S.R.L. „Asterion – Com”, în procedura simplificată a falimentului, Muntean Oleg, privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a S.R.L. „Asterion-Com” în persoana administratorului statutar Sîrbu Cătălina, se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae